

Geschichte der geistlichen Stiftungen, der adlichen Familien, so wie der Städte und Burgen der Mark Brandenburg

[Urkunden-Sammlung für die Orts- und spezielle Landesgeschichte]

Riedel, Adolph Friedrich

Berlin, 1861

LXXVI. Bischof Peter von Lebus beschließt mit seinem Capitel, den Sitz des letztern nach Fürstenwalde zu verlegen, am 9. September 1373.

Nutzungsbedingungen

[urn:nbn:de:hbz:466:1-55508](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-55508)

ac singularum earum pertinentiis competebat, competit aut competere potuit quomodolibet in futurum, volentes supra dictam donationem et appropriationem inantea perpetuis temporibus inuiolabiliter obseruari. In cuius rei euidenciam sigillum nostrum majus duximus presentibus appendendum, testibus reuerendo in Christo Domino Petro, dicte ecclesie Lubucensis Episcopo, ac strenuis Haffone de Vchtenhagen, Aduocato nostro, Ottone Grif, Camere nostre Magistro . . . . . cum Ottone . . . . . militibus, et Hinrico de Schulenburg cum ceteris pluribus fidedignis. Datum Frankenuorde, anno domini Millesimo trecentesimo septuagesimo tertio, die . . . . . Margarethe virginis.

Nach dem Originale des Geh. Staatsarchives in Göttingen's Cod. IV, 575, jedoch mit dem falschen Datum 1370.

LXXVI. Bischof Peter von Lebus beschließt mit seinem Capitel, den Sitz des letztern nach Fürstenwalde zu verlegen, am 9. September 1373.

Petrus, dei et apostolice Sedis gracia Episcopus Lubucensis, honorabilibus et discretis viris . . . preposito, Decano totique Capitulo ecclesie nostre Lubucensis salutem etc. — Sane cum olim tempore tranquillitatis et pacis ecclesia cathedralis Lubucensis in Goricia prope Frankenuorde quasi in campis fuerat locata, ac tunc per ciues Frankenuordenses funditus et totaliter destructa et demolita, propter quod lis et controuersia inter prefatos ciues parte ex vna et Episcopos, predecessores nostros, ac capitulum Lubucense parte ex altera, aliquamdiu in Romana Curia vertebatur, ac postmodum discordia et lite huiusmodi sopita per olim felices recordationis Henricum, Episcopum Lubucensem, predecessorem nostrum immediatum, in monte campestri prope castrum Lubus, quem quidem montem nullus hominum inhabitat, iterum ecclesia Lubucensis cathedralis ex argilla et luto fuit edificata, omni munimento et muro carens et firmitate, que etiam postea tempore guerrarum et discordiarum ob frequentem concursum predonum nostris temporibus, quod dolenter referimus, in nichilum est redacta, ymmo nuper de anno domini M^o. CCC^o. septuagesimo tercio, mense Julii, die XXII., castro nostro Lubus predicto per imperialem majestatem expugnato captis in eodem honorabilibus viris Johanne, Custode, Joh. de Kotbus, canonico ecclesie nostre Lubucensis predicte, et nonnullis nostris et ecclesie vassallis, officialibus et ministris, ipsisque crudeliter spoliatis, edificiis nichilominus ac domibus prelatorum, canonicorum, vicariorum et ministrorum ipsius ecclesie igne penitus concrematis et omnino funditus destructis, ciuitatella insuper ab alia parte dicti castri sub monte predicto una cum allodiis, villulis et vinetis circumjacentibus penitus desolata, Ipsa quoque ecclesia cathedrali et altaribus ejus inhumaniter violatis, in stabulum jumentorum fuit et est commutata, ita quod nec prelati nec canonici nec vicarii in loco predicto una cum rebus ipsorum et ecclesie secure aequaliter valeant permanere. Nos igitur Petrus Episcopus supradictus una vobiscum ac aliis prelati et canonicis totoque capitulo ecclesie nostre Lubucensis predicte propter hoc specialiter vocatis et in generali capitulo capitulariter congregatis, tractatu desuper diligenti et deliberacione matura prehabita, considerantes, quod vos et alii prelati ac canonici, nec non vicarii et alii ministri in ecclesia cathedrali necessarii circa prefa-

tum ecclesiam luteam in monte predicto situatam absque periculo corporum et rerum commode et secure residere ac commorari nequeunt, quoniam edificii carent, et lapides pro edificiis intra districtum Lubucensem non reperiuntur, neque cementum et ligna non sunt ad edificandum, neque ad comparandum cibaria, et quod deterius est, nec aquam pro suis necessitatibus habere valeant absque sumptibus et laboribus grauib et expensis. Hiis itaque ac aliis coram nobis propositis, auditis et intellectis diligenter pensatis, volentes vestro et successorum vestrorum incommodo paterna sollicitudine, quantum nobis est possibile subvenire, vobisque et ipsis de remedio providere oportuno, predictam ecclesiam Lubucensem cathedralem una cum personis ipsius ecclesiasticis de monte predicto in opidum nostrum Fürstenwalde dicte nostre dioecesis sollempne et populosum, muris, turribus, propugnaculis et fossatis fortiter et bene munitum, in quo auxiliante Domino tam res quam persone ejusdem ecclesie valeant conservari per sedem apostolicam transferendam ac sedem ipsam commutandam, nostrum spontaneum ac plenum adhibemus consensum et tenore presencium expresse consentimus et ad instantiam et frequentem petitionem vestram ipsam ecclesiam Lubucensem una cum personis ipsius ad opidum nostrum predictum, quantum in nobis est, transferimus et collocamus —. Precipientes omnibus vobis et singulis prelati, canonicis et vicariis supradictis et cuilibet vestrum in virtute sancte obediencie, quatenus residenciam, quam in dicto opido Fürstenwalde tempore guerrarum, de quibus supra dictum est, incepistis, et ad quod dicto tempore pro saluatione corporis et rerum confugistis, perficiatis ipsamque residenciam, sic ut presertur, dudum per vos inceptam de cetero et inantea perpetuis temporibus continuare studeatis, Decantantes ibidem in ecclesia beate Marie virginis gloriose matutinas, missas et alias horas canonicas —. Auctoritate tamen Domini nostri Pape ac ordinatione et beneplacito ipsius in hujusmodi translationem ac sedis mutationem ac aliis premisis semper salva. — Datum et actum in Capitulo generali, anno Domini M^o. CCC^o. LXX tercio, IX. die mensis Septembris, in Frankenuorde dicte Lubucensis dioecesis, ubi pro tunc propter expugnationem castri desolationem ecclesie Lubucensis de quibus supra, per nos, prelatos et canonicos ecclesie nostre, capitulum generale exstitit celebratum.

Wohlbrück I, 506.

LXXVII. Das Domcapitel zu Lebus verschreibt seinem Cantor Nicolaus Seckel einen bestimmten Zins und das Begängniß seines Gedächtnistages, am 24. April 1384.

Nouerint vniuersi, quorum interest vel interesse poterit quomodolibet in futurum, Quod nos Bernardus Archidiaconus, Johannes Custos totumque Capitulum Ecclesie Lubucensis, pensata communi vtilitate Capituli nostri ac deliberatione desuper prehabita diligenti, iusto vendicionis titulo vendidimus honorabilibus viris dominis Nycolao Seckel, Cantori, et Johanni, fratri suo, concanonicis nostris ac fratribus nobis in cristo dilectis, quinque sexagenas grossorum pragensium annui et perpetui census, pro quinquaginta sexagenis nobis in parato traditis ac integraliter persolutis, singulis annis ad tempora vite sue in terminis infra scriptis, videlicet in festo sancti Martini III sexag., et in festo sancti Georgii III sexag., dilacionibus, contradictionibus atque